(a) Mulier, est ingeniosior, quàm vir.

MOLLIOR, est MULIER: sed VIR VIRtute notatur:
Mollior: Ingenio vincit at illa virum.
Vir volitat, Mulier metuit: sed dum nimis audet,
Vir ruit: Ingenio Fœmina firma manet.
Cùm stupet ille, sapit Mulier: cùm vir silet, ista
O quàm respensis Ingeniosa fuit?
Nec Mas, sed Musæ; nec Mars, sed sacra Minerva
Artibus inventis Ingeniosa fuit.
Nostra Minerva libris scribêris in omnibus. Ulla?
Nulla tuas linguas dicere lingua potest.
E Erit æternum nomen, *LI* LIbera vivet,
SA SAturata bono, *BETA* BEaTA Deo.

Η' ΓΥΝΗ' ΕΥ'ΦΥΕΣΤΕ'ΡΑ ΤΟΥ' Α'ΝΔΡΟΣ.

(b) Παντοίαις ἀρέτῃσι γυναικῶν φῦλ' ὀπάσασο,
Ὄβριμον οὐδ' ἄνδρων ὃ προφερέστερα ἦθος,
Οὐ δῆμας, οὐδὲ φύλω, οὔτ' ἄρ φρένας. Αὐτὰρ ἀπάσαις
Ἄλλα γὰρ ἐν τούτοις πᾶσι τὰ πρῶτα γυνή.
Πολλῷ μὲν ῥα βίῃ προκαλεῖται ἄῤῥενος αὐτήν,
Πολυπλεμμένη δὲ φρένων οὐδὲν ἔλασσον ἔχει.
Σῶμα τε γὰρ βλήχρον καὶ λεπτὴν ἐν φρεσὶ μῆτιν
Εἰ πόρεν ἡ φύσις, μέμψιν ἂν οὔχι σαφῶς.
Οὐδὲ γὰρ οὐ ζώων τό γ' ἐν ἔθνει γίνεται ἀνθρώπων
Ὥστε κ' ἐν ὑδνοτέρῳ μὴ πλέον οὐδὲν ἔχειν.
Νῦν δ' ἴσον πάντεσσι νέμουσ' ἡ φύσις ἔοικε,
Πάντα δ' ἀμφοῖς συνέχειν ἐν καρτεροῖσι φίλοις.

(c) Nihil est gravius argento vivo.

NOBILE nil magis est auro: sed MOBILE vivum
Argentum magis est, vivida frusta ferens.
Maxima depressum suspendit pondera plumbum:
Mercurium moles plumbea nulla premit.
Flammea flexisonis resonabunt æra cavernis:
Æs ad Mercurium sed leve portat onus.
Aspera duratum contundit corpora ferrum:
Vincere Mercurium sed gravitate nequit.
Intima compactæ penetrabit viscera terræ
Mercurius, fretus Mobilitate sua.
Sic NIHIL EST GRAVIUS, nec Terra, nec ipsa Metalla,
ARGENTO VIVO: Tam grave pondus habet.

(d) ΟΥ'ΔΕ'Ν ΛΙΘΑΡΓΥ'ΡΟΥ ΒΑΡΥ'ΤΕΡΟΝ.

Θειοτάτου βάρος ἐστὶ λιθαργύρου ἀγλαοφώσης
Ἄντια δ' οὐχ ἕτερον τῷ δ' ἴσον ἄχθος ἔχει.
Οὐ χρύσεον γάνωμα, τὸν ἐμβριθέστατον ἴδμεν
Ἔν τε ῥόπῃ ὄγκον πουλὺν ἔχοντα βραχύν.
Οὐ μόλυβδος, τὸ περ ἦν ἄχθος σιδηρόστατον αἰέν,
Τοῦ πέρι τοῦδ' ἀνδρῶν διπλόον ἐστὶ βάρος.
Καὶ τοι τοῦτό γε τῆς φύσιος μέγα θαῦμα γέγονε,
Οἷον τ' ἐνμαρτείοις, τοῦ δ' ἄτερ οὐκ ἂν ἴδοις.
Εἰ γὰρ ἐν αἰσί σταθμὸν δ' ἀμ' ἔχειν τόσον, ὀξύ τ' ἀλλαγήν
Αὐτομάτως, εὕροις οὐ πάνυ γιγνόμενον.
Τοῖα δὲ πολλὰ φύσις τεχνάζεται ἡ πολύειδος,
Ὡς ἐπιδείκνυσι τὴν σφετέρην δύναμιν.